

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Fodor Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a Országos Rendőr-főkapitányság alperes ellen közlekedési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. szeptember 15. napján kelt 8.K.20.989/2009/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 6. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 8.K.20.989/2009/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint elsőfokú és 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500 (azaz tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti és 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Vas Megyei Rendőr-főkapitányság a 2008. szeptember 17-én kelt és a felperes által 2008. november 14-én átvett 21000-173-3467/2800.ált. számú határozatában a felperest 40.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, mert a felperes által üzemben tartott forgalmi rendszámú gépjárművel 2008. augusztus 20-án 09:12-kor a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) megengedett legnagyobb sebességre vonatkozó 26.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt előírást megszegve közlekedtek. A felperes - az eljárás szabályosságát vitató - fellebbezése folytán eljár alperes a 2009. február 4-én kelt 21000-173/3467/5/2008/objf. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte állítva, hogy a hatóság lényeges eljárási szabálysértést követett el, amikor az eljárás megindításáról nem értesítette és a határozatot számára késedelmesen - a törvényi határidőn túl - kézbesítette.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy az

eljáró hatóságok a releváns tényeket feltárták, és a felperes sem felelősségét, sem üzemben tartói minőségét nem vitatta, ezért a felperes eljárás megindításáról szóló értesítésének elmaradása, mint eljárási szabálysértés, az ügy érdemi elbírálásra nem hatott ki. Lényeges, az ügy érdemére kiható szabálysértésnek tekintette azonban azt, hogy a hatóság a bírságkiszabási határidőt túllépte és a határozatot nem kézbesítette a szabályszegés elkövetésétől számított 60 napon belül, annak ellenére, hogy az objektív határidő elteltét követően a felperes már nem marasztalható.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 21.§ (3) bekezdésében, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. és 339.§-ában foglalt rendelkezéseket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a jogszabályokat, mert az elsőfokú hatóság a Kkt-ben előírt 60 napos határidőben hozta meg határozatát, mert a határidő számítás szempontjából nem a kézbesítésnek, hanem a döntés meghozatalának van jelentősége. Utalt rá, hogy a határozat kézbesítése nem határidőhöz kötött, így annak késedelmes volta jogszabálysértést nem eredményezhetett. Hivatkozott arra, hogy a 60 napos határidő nem jogvesztő, így annak eltelte sem gátolta volna a határozathozatalt. Sérelmezte, hogy a jogerős ítéletben az elsőfokú bíróság nem jelölt meg olyan jogszabályt, amelyet a határozata megsértett, és hatáskörén jogsértően túlterjeszkedve minősítette az eljárási határidőt anyagi jogi határidőnek.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára és jogszerűségére tekintettel.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta.

A jogerős ítélet sérti a Kkt. 21.§ (3) bekezdésében, ezzel egyidejűleg a Pp. 339.§-ában foglalt rendelkezéseket.

A határozathozatal idején hatályos Kkt. 21.§ (3) bekezdése szerint a bírságot a hatóság az előírás megszegését követő 60 napon belül szabja ki.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72.§ (1) bekezdés f) pontja alapján a határozatnak tartalmaznia kell a döntéshozatal helyét és idejét, a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását. A Ket. 78.§ (1) bekezdése alapján a határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg, az ügyben eljáró szakhatósággal és a jogszabályban meghatározott más hatósággal vagy állami szervvel. A 78.§ (6) bekezdése értelmében a döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt kézbesítették, szóban vagy távközlési eszköz útján, illetve elektronikus úton közölték. A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény kifüggesztését követő tizenötödik napon kell közölni tekinteni.

A Legfelsőbb Bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a Kkt. 21.§ (3) bekezdésében írt határidő értelmezésével, és annak számításával kapcsolatban.

A Ket. 72.§ (1) bekezdés f) pontja alapján a döntéshozatal időpontja, ezáltal a bíróság kiszabásának napja a határozat meghozatalának napja, melyet a határozaton a keletezés jelöl. Ettől lényegesen különbözik a határozat közlésének napja, mely a Ket. 78.§ (6) bekezdése alapján az a nap, amelyen a felperes részére a határozatot postai úton kézbesítették. A Kkt. 21.§ (3) bekezdésében foglalt határidő megtartottsága szempontjából a döntés meghozatalának és nem közlésének van jelentősége.

A szabályszegés elkövetésére 2008. augusztus 20-án került sor, az elsőfokú hatóság a bírságról szóló határozatát 2008. szeptember 17. napján - azaz a 28. napon - hozta meg, ezért Kkt. 21.§ (3) bekezdésében írt határidő megtartottnak tekintendő.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a határidő anyagi jogi jellegét állapította meg, mert az ügyben alkalmazandó volt még a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának 1/2010.KJE számú jogegységi határozata a közúti közlekedési bírság kiszabása határidejének értelmezésével kapcsolatban. Az 1/2010.KJE jogegységi döntés I. pontja szerint a Kkt. 21.§ (3) bekezdésében szabályozott 60 napos határidő ügyintézési határidő, a II. pont szerint e határidő túllépése az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésnek minősülhet.

A jogegységi határozat alapján helytálló az alperesnek a felülvizsgálati kérelemben kifejtett azon álláspontja, hogy téves a határidőt anyagi jogi határidőnek tekinteni, és az az érvelése is, amely szerint a határidő számítása szempontjából a határozat kézbesítésnek nincs jelentősége. A kézbesítés időtartamának ügyintézési határidőbe történő beszámítása bizonytalan állapotot idézne elő, illetőleg a határidő betartása sok esetben olyan külön

eljárástól (postai kézbesítést) válna függővé, amelyre a hatóságnak közvetlen befolyása, ráhatása nincs.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak szerint, ezért azt a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az elsőfokú, valamint a felülvizsgálati eljárásban az alperes jogtanácsosi képviseletével felmerült perköltség megfizetésére. A képviseleti költséget a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és 3.§ (5) bekezdés alapján határozta meg.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43.§ (3) bekezdés szerinti kereseti, valamint 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2010. szeptember 22.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth